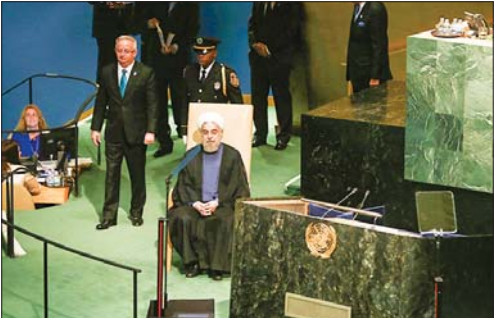

پاسخ حسام‌الدین آشنا به حسین شریعتمداری در آستانه سفر روحانی به نیویورک

روحانی برود یا نرود

برجام به نیویورک است؛ سفری که رئیس‌جمهوری آمریکا انتظار داشت و پیشنهاد کرد که در آن با رئیس‌جمهوری ایران دیدار کند، اما به صورت رسمی و قطع از سوی مقامات ایرانی رد شد. با وجود این و برخلاف نظر حسین شریعت‌مداری، حضور شخص رئیس‌جمهوری در نشست شورای امنیت می‌تواند موضوع این نشست را به نفع ایران برگرداند. در همین ارتباط به مدیرکل شورای راهبردی روابط خارجی در گفت‌وگو با ایسنا، بیان داشت که ایران باید در جلسه شورای امنیت هیئت قابل‌قبول داشته باشد تا جواب آمریکا را بدهد. عبدالرضا فرجی‌راد، گفت: «این هیئت باید به چند شاخه تقسیم شود که یک شاخه به دنبال پاسخ‌گویی و دیگری به دنبال لابی با سایر کشورهای عضو شورای امنیت و سازمان ملل و دیگری تا به آنها بگوید ترامپ هدفی جز به‌هم‌ریختگی ایران، خاورمیانه و تغییر نظام ندارد. ایران باید کشورهای مانند چین و روسیه را که همراه هستند، فعال کند. در همین حالا با اتحادیه اروپا هم ارتباطش را تنظیم کند تا رضای شوند که در شورای امنیت و سازمان ملل تبلیغات ترامپ و گروهش را خنثی کنند».

موضوع موشکی

ریاست آمریکا بر شورای امنیت هزمان با موعد مجمع عمومی واکنش‌های مختلفی داشت؛ زیرا از همان ابتدا اعلام شد در این جلسه قرار است موضوع ایران مطرح شود. این اولین بار نیست که آمریکا در تلاش است تا در شورای امنیت موضوع ایران را مطرح کند. در دولت‌های پینینس آمریکایی، موضوع ایران و مسئله هسته‌ای بهانه تحریم‌هایی شد که حتی تا تبادل پول و فروش نفت ایران را شامل شد اما با توافق هسته‌ای و دستیابی به برجام، ایران آخرین قطعه‌نامه خود را دریافت کرد. قطعه‌نامه ۲۲۳۱ که تمام قطعه‌نامه‌های پیشین را ملغی می‌کرد و این توافق را به رسمیت می‌شناخت اما این قطع‌نامه یک چالش جدی دارد و آن هم این است که از ایران می‌خواهد برنامه موشکی خود را متوقف کند. تیمتیم مذاکره‌کننده هسته‌ای همان زمان با انتشار بیانیه‌ای اعلام کردند که این بند را قبول ندارند. اما این بند همان نقطه جالبش را نیز انگیزه فعلی است. دونالد ترامپ که قرار است ریاست جلسه ۲۵ سپتامبر شورای امنیت را برعهده بگیرد، تلاش خواهد کرد تا موضوع ایران را مطرح کند؛ اگرچه او عضو دائم شده از توافق برجام است و دیگر اعضای این توافق که اتفاقاً عضو دائم شورای امنیت نیز هستند (به‌علاوه آلمان به‌عنوان عضو

شرق: یادداشت مدیرمسئول کیهان درخصوص شرکت کردن حسن روحانی در نشست عمومی سازمان ملل با واکنش تند حسام الدین آشنا، مشاور رئیس جمهور، مواجه شد.

ماجرای این است که در اجلاس امسال مجمع عمومی سازمان ملل متحد، قرار است که دونالد ترامپ، رئیس جمهور آمریکا، ریاست دوره‌ای یک ماهه شورای امنیت سازمان ملل را برعهده داشته باشد؛ شورای بازاری نظامی سازمان ملل محسوب می‌شود و البته انتخاب ترامپ به‌عنوان رئیس یک ماهه آن بر اساس حروف الفبایی نام کشورها بوده است. نکته دیگر این است که نیکي هيلي، نماینده آمریکا در سازمان ملل، اعلام کرده که ترامپ موضوع این شورا را «نقض قوانین بین‌المللی از سوی ایران» در نظر گرفته است. محمود واعظی، رئیس دفتر رئیس جمهور اعلام کرده حسن روحانی هفته اول مهر ماه به نیویورک سفر می‌کند. تخمین شریعت‌مداری، روز دوشنبه در یادداشتی با عنوان «فرصتی برای تحقیر ترامپ» نوشته بود: «... امروز دونالد ترامپ رئیس جمهور هتاک، خونریز و ترانگتر آمریکا که هیچ فرصتی را برای کینه‌توزی و دشمنی با ایران اسلامی و اهانت‌های بی‌دری به مردم ایران و... از دست نداده، بر این کرسی تکیه زده است و اکنون فرصت مناسبی به دست آمده است که رئیس‌جمهور کشورمان با اعتراض رسمی و آشکار به ریاست ترامپ بر شورای امنیت سازمان ملل متحد از شرکت در مجمع عمومی سالانه این سازمان خودداری کند تا از این طریق و با تحقیر ترامپ، لالای مردم از اهانت‌های آمریکا علیه ایران و مردم ایران پاسخ داده باشد».

او در ادامه نوشت: «خودداری آقای روحانی از شرکت در مجمع عمومی سازمان ملل می تواند پاسخ دندان شکنی به اهانت های بی وقفه و تزاریم به ایران اسلامی و مردم شریف آن باشد. ضمن آنکه مگر حضور هفده ساله آقای روحانی در نشست های مجمع عمومی سازمان ملل چه دستاوردی داشته است که با عدم حضور ایشان از دست برود؟!»

احمد حسام الدین آشنا در یادداشتی تلگرامی این گونه پاسخ مدیرمسئول کیهان را داد:

۱- کیهان قدیمی‌ترین و ارشدترین سخنگوی جریان کوچک ولی قدرتمند «نه به دیپلماسی» در ایران معاصر است.

۲- کیهانیان غیاب را «پاسخ دندان شکن» و حضور را «بی‌دست‌آورد» می‌دانند.

۳- به یاد داشته باشیم حتی در دعوای خیابانی هم «اهانت‌های بی‌وقفه» را با «خودداری از حضور» پاسخ نمی‌دهند.

۴- من نمی‌گویم رئیس‌جمهوری ایران در مجمع عمومی شرکت میکند یا نه. من نمی‌گویم در جلسه شورای امنیت شرکت کند یا نه. بلکه می‌گویم استدلال برای عدم حضور در مجمع از ترس امکان حضور در جلسه شورای امنیت غلط است.

۵- یادم نمی‌آید در جریان حماسه کلمبیای رئیس‌جمهوری قبلی، کیهانیان درباره اهانت به ایشان یا ایران نگرانی ابراز کرده باشند یا هیچ‌گاه از دستاوردهای سفرهای همیشه موفق ایشان سؤال کرده باشند».

ششمین حضور حسن روحانی در مجمع عمومی سازمان ملل در حالی است که این اولین سفر او پس از خارج شدن یک جانبه ترامپ از

نمایندگان مجلس مطرح کردند

استیضاح‌های سریالی سرعت خدمت‌رسانی دولت را کند می‌کند

موردی هم به بخش‌های دیگر دولت انتقاداتی را وارد می‌دانم، اما اقدامات ما در مجلس باید براساس مصالح کشور باشد.

وال نمایندگان
دکان در چهار
شدند. پس از
توضیح و پرسش
میزبان آقای
آستانه شروع
این وزارتخانه
رسد که قرار
ت دو هفته‌ای
را کلید بزند.
تفتیش و سزا
یم. اما فضل

سروش، نماینده تهران، در این باره می‌گوید: «موافق این نیستیم که به مرور زمان همه وزرا برای استیضاح به مجلس کشیده شوند، هر چند استیضاح حق نمایندگان است و حتی حالا هم این روند نمرخیز است، اما با این وضعیت حساسی که کشور در آن قرار گرفته، این مسیر خیلی به نفع مردم و افکار مملکت نیست».

نماینده مردم تهران در مجلس شورای اسلامی می‌افزاید: «به‌ر تقدیر ما نمایندگان از وزرا توقع داریم که برای شرایط بحرانی کشور برنامه داشته باشند و بخلاف برخی که می‌گویند سیستم مشکل دارد و نمی‌توان از افراد انتظار داشت، مستقیم این روزها مدیران ارشد نقش بسزایی در تصمیم‌گیری‌ها و وزارتخانه خود دارند و اگر آنها روی به تصمیمات منطقی بیاورند و خرد جمعی را در دستور کار خود قرار دهند تا حد قابل قبولی می‌توانیم از بحران عبور کنیم».

علی ابراهیمی، نماینده شازند نیز در این باره با اشاره به این‌که یکی از نمایندگان حامی دولت بوده و هشتمین می‌گوید: «تکلیفاتی در بعضی از عملکردها و اقتصادی دولت دارم و حتی در برخی مواقع به‌صورت

وزنه

نگاهی به جلسه پیش روی شورای امنیت ملل متحد

چاقوی دولبه

ساسان کریمی . پڑوہشگر روابط بین الملل

● شورای امنیت ملل متحد ۱۵ عضو دارد که پنج کشور چین، فرانسه، روسیه، بریتانیا و ایالات متحده آمریکا اعضای دائمی دارای حق وتو و ۱۰ کشور دیگر (بولیوی، ساحل عاج، کینه استوایی، اتیوپی، افغانستان، کویت، هلند، برزیل و سوئد) اعضای غیردائم آن هستند و طبق قاعده هر ماه به صورت دوره‌ای یکی از اعضا ریاست شورا را برعهده می‌گیرد. عموماً سطح حضور کشورها در حد نمایندگی و سفیر است و در موضوعات مهمتر، گاه وزرا امور خارجه نیز حضور می‌یابند و با موضوع جلسه از نماینده کشور یا کشورهای مورد بحث دعوت به عمل می‌آید. این روزها یکی از موضوعاتی که افکار عمومی و به‌ویژه فعالان و آگاهان سیاسی را درگیر خود کرده، جلسه شورای امنیت ملل متحد است که در آن به بررسی و در حاشیه جمع عمومی برگزار خواهد شد. قرعه ریاست جلسات شورای امنیت در هنگام برگزاری مجمع عمومی ملل متحد (در ماه سپتامبر) به نام ایالات متحده آمریکا افتاده است. اینک سیاست بین‌الملل با موجودی استثنایی به نام دونالد ترامپ و همه رفتارهای ضدعشرش مواجه است. این موضوع او را زیر ذره‌بین‌های فراوانی در سطح آمریکا و جهان قرار داده است. آمریکا در نوامبر سال جاری، انتخابات میان‌دوره‌ای ولی بسیار اهمیت‌کننده را در پیش دارد و به‌واسطه همین و شقاق و شکست عمیقی که میان احزاب عمده و نیروهای اصلی سیاسی این کشور افتاده است، این انتخابات اهمیت بسیار زیادی دارد؛ به‌طوری‌که روز شنبه هفته جاری شاهد گذراندن رسمی باراک اوباما به این انتخابات (نه به‌عنوان نامزد بلکه در مقام رهبری پوشش انتخابات حزب دموکرات) بودیم.

از سوی دیگر، دونالد ترامپ که با وجود جنجال رسانه‌ای و نواختن زود هنگام مارش پیروزی در مذاکره با رهبر کربشمالی، تا این لحظه نتوانسته به دستاوردهای ملموسی در این زمینه برسد، شواهدی به‌عنوان بهانه دستاورد سیاست خارجی خود را در دوساله ریاست جمهوری خود نیازمند انجام نمایشی مشابه و این‌بار با ایران است. از این‌رو، در روزهای گذشته شاهد اعلام جلسه قریب‌الوقوع شورای امنیت ملل متحد، نه به حضور و یا غیبت نماینده این کشور بلکه به ریاست شخص دونالد ترامپ بوده‌ایم که موضوع جلسه را نیز عمداً ایران و مسائل مختلفی از جمله نفوذ ایران در سوریه، عراق، یمن و لبنان و برنامه موشکی قرار داده است تا جلسه مذکور را به دادگاہی برای محاکمه ایران بدل کند. به نظر می‌رسد دولت آمریکا در این منتفی‌دین ملاقات دوجانبه با رئیس‌جمهور کشورمان، طرح دیگری را برای به‌فعال‌کشدن ایران و بازگیری از اروپایی‌ها و دیگران در این موضوع خاص تدارک دیده و به همین علت است که تلاش خواهد کرد، که مسائلی را علیه ایران در دستور کار قرار دهد تا هم‌راهِ متحدان سنتی خود از جمله کانادا و اروپا و همچنین دیگر کشورهای جهان را برانگیزاند.

پرسشی که امروز میان تحلیلگران روابط بین‌الملل مطرح شده، مناسب‌ترین نوع واکنش به این جلسه است: ایران سه رویکرد را می‌تواند در مورد این جلسه اتخاذ کند؛ یکی حضور عادی (حداکثر در سطح نماینده) و بازی نکردن در زمین ترامپ به‌طوری‌که موضوع زیاد باور یابد، دیگری حضور در سطح وزیر امور خارجه و سوم حضور در سطح رئیس‌جمهور.

● طبق این‌نامه شورای امنیت، در جلسه‌ها شورا، ابتدا نمایندگان همه کشورهای عضو بدون رعایت مرتبه سیاسی (اینکه نماینده رئیس کشور است یا وزیر یا سفیر و ...) نظق می‌کنند و سپس کشورهای غیر عضو به‌ترتیب رده به ایراد سخنرانی می‌پردازند. با وجود اظهارنظرهایی که به‌درستی در فضای رسانه‌ای کشور می‌نویس - هم در چارچوب تضارب آرا می‌توان این مشارکت در تصمیم‌سازی را به فال نیک گرفت- هنوز موضوعی رسمی از جانب دولت و دستگاه دیپلماسی اعلام نشده است (که نباید کم بشود). واقعیت این است که همان‌طور که در فضایی استثنایی به رقیب استانی به نام ترامپ سرورکار داریم، در رأس دستگاه دیپلماسی خود نیز فردی داریم که واجد ویژگی‌های مهمی است؛ هم از نظر ریز و وجهه بین‌المللی و هم از نظر تسلط به فرهنگ آمریکایی-پست‌وهای دیپلماسی و به‌خصوص سازوکارهای سازمان ملل متحد، کمتر نظیری در کشور و حتی سطح بین‌المللی برجده کمتر ظرفی فراخ است. ضمن آنکه تسلط او به زبان انگلیسی حتماً در ایجاد فضای دلخواه‌مان در صحنه پیش رو بسیار کمک‌کننده خواهد بود. درعین‌حال با توجه به ساختاری که در باب ترتیب سخنرانی ذکر شد، می‌توان حدس زد که اگر نماینده یا وزیر امور خارجه ایران در ترتیب سخنرانی قرار بگیرد، به احتمال قریب به یقین به‌واسطه مرتبه در اواخر فهرست (پس از تمام اعضا و رؤسای دولت) به‌یمنی و بعد از صحنه سخنرانی شورای امنیت خواهد بود. به همین سبب برای چهره‌ای است که غالباً در سطح نماینده دائم یا این‌تر از آن خواهد بود...

دامه در صفحه ۱۵